

Η ΘΕΙΑ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ,

ΕΡΜΗΝΕΜΕΝΗ,

Παρὰ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως : —

ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΤΙΝΩΝ

ἀναγκαῖων τάξεων, ἀνηκουσῶν τῷ ἵερεῖ : —

ΤΥΠΩΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑ ΙΩΑΝΝΗ

'Αυτωνίῳ τῷ Ἰουλιανῷ : —

Con licentia de' Superiori, e Priuilegio.

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ,

'Ετεις ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας. αγλθ'.

In-4° de 4 feuillets non chiffrés et 252 pages. Marque de l'imprimeur sur le titre. Livre d'une très grande rareté.

On trouve, en tête du volume, une épître dédicatoire de ΜΑΤΤΙΕΥ ΚΙΓΑΛΑΣ à ΑΤΑΝΑΣΕ ΒΕΛΛΕΡΙΑΝΟΣ¹, métropolitain de Philadelphie, de laquelle nous détachons le passage suivant, qui présente une certaine importance au point de vue de l'histoire littéraire :

Καὶ ἐπειδὴ ὀνάμετα εἰς τὰ βιβλία μου εὐρέθη ὁ αὐτὸς θησαυρὸς, ἔξηγησάν τον γὰ τὸν τυπώσουν, διὰ ὧφελειαν κοινῆν, ὁ ἐν ἱερομονάρχοις αἰδεσιμος κύριος Φιλόθεος Βελλεριανὸς καὶ ἱερομνήμων τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Κυθήρων, καὶ ὁ τιμιώτατος καὶ χρησιμώτατος ἐν ἄρχουσι κύριος Ἐπιφάνιος Ἡγούμενος ἐξ Ἰωαννίνων. Καὶ ἐγὼ τὸν ἔδωκα μετὰ χρᾶς, καὶ ἐτύπωσάν τον διὰ ψυχικῆν τους σωτηρίαν, καὶ διὰ γὰ φανερώσουν τὴν περὶ τὸν πλησίον ἀγάπην δὲν ἐψήφησαν ἔξοδον ἢ κόπον, ἀλλὰ μὲ προθυμίαν ἔδωσαν τὸ αὐτὸ βιβλίον (ἥγουν τὴν θείαν Λειτουργίαν ἔξηγημένην) εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κυρίου Ἰωάννου Ἀντωνίου Ἰουλιανοῦ ἐκ προγόνων τυπογράφου, καὶ ἐτύπωσάν την εἰς δόξαν θεοῦ.

Biblioth. de la Laure de S. Serge (près Moscou) : 15/46.

1. On l'appelle aussi *Vallérianos* et *Valérianos*.

